

på vegne af Venstre – at vi skal drøfte det her i forbindelse med regeringens lovforslag og få fundet den rette løsning, således at vi får fjernet de hemmelige jobklausuler og vi dermed får styrket retssikkerheden for medarbejderne.

Men vi afviser altså dette forslag med henblik på at gennemføre noget andet i forbindelse med regeringens lovforslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil gentage, hvad jeg sagde til beskæftigelsesministeren, nemlig at der jo ikke er nogen af forslagsstillerne, der benægter de situationer, som hr. Ulrik Kragh også nævner, hvor en virksomhed har brug for at binde sin medarbejder til virksomheden. Men vil hr. Ulrik Kragh ikke også anerkende, at de muligheder eksisterer allerede i dag med § 18 i funktionærloven, hvor man jo altså regulerer forhold omkring konkurrence- og kundeklausuler?

Jeg vil oven i købet gå så vidt som til at sige: Vil hr. Ulrik Kragh ikke anerkende, at de muligheder er så ekstremt vide, at vi måske oven i købet på et tidspunkt er nødt til at begrænse adgangen til brugen af kundeklausuler?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det, som man kan sige, er, at der er nogle sammenhænge, som er ens i de to forslag, men der, hvor de især er forskellige, er eksempelvis i forbindelse med det andet forhold, jeg nævnte, hvor vi har spørgsmålet om, at man sonderer terrænet for eventuelle opkøb eller en eventuel fusion. I beslutningsforslaget er der ikke taget højde for de ting.

Kl. 16.15

Det kan være, at Folketinget kan finde enighed om de ting, og det håber jeg da at vi under udvalgsbehandlingen både om forslaget her og det efterfølgende forslag kan nå frem til, men det er altså, sådan som situationen er nu her, således, at vi foretrækker regeringens forslag frem for beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil spørge hr. Ulrik Kragh, om ordføreren ikke vil anerkende, at der kan opstå en meget besynderlig situation ude i virksomhederne: Som det er nu, har man altså mulighed for at binde sine medarbejdere efter funktionærlovens § 18 a, og man skal så betale for at binde medarbej-

deren med det, der svarer til halv løn, i den periode, hvor medarbejderen er begrænset i sin mulighed for at søge nyt job. Den mulighed eksisterer. Nu åbner regeringen så samtidig mulighed for, at man lovligt kan binde medarbejderne ved at indgå aftaler med andre virksomheder i de her erhvervsbegrænsende aftaler, men det kan man gøre, uden at man skal betale medarbejderne kompensation for det.

Vil hr. Ulrik Kragh ikke anerkende, at vi nu kommer i en situation, hvor det rent faktisk bliver økonomisk nærmest dumt af virksomhederne at benytte sig af funktionærlovens regler, når de nu kan få det hele, alle de bindinger, de ønsker, ganske gratis ved at lave nogle aftaler med de virksomheder, som de omgiver sig med, om ikke at ansætte hinandens medarbejdere?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu skal vi jo huske på, at de ting, vi diskuterer her, er et udtryk for, at arbejdsgiverne ønsker at fastholde et ansættelsesforhold med sine medarbejdere. Og ifølge det forslag, som regeringen har fremsat, vil der i hver enkelt situation, hvis det er sådan, at man pålægger erhvervsbindinger på den enkelte medarbejder, være mulighed for at vurdere sagen og se, om det er en væsentlig ændring, eller om det er en ændring, som er ubetydelig. Hvis det er en væsentlig ændring, giver det i dag medarbejderen muligheden for at kunne ophæve ansættelsesforholdet, og dermed har arbejdsgiveren tabt sin medarbejder, og det var jo det stik modsatte, arbejdsgiveren var interesseret i. Så derfor mener jeg faktisk, at der er fin balance i vilkårene, sådan som de er i regeringsforslaget, hvorimod jeg synes, at man går for vidt i B 131.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Beskæftigelsesministeren sagde, at hvis en virksomhed er meget interesseret i at beholde sin medarbejder og medarbejderen ikke bare siger op, kan virksomheden jo bruge funktionærlovens § 18. Og det lyder jo meget godt. Det er faktisk det, det her forslag går ud på.

Men jeg kunne godt tænke mig for at få en forklaring på, hvorfor hr. Ulrik Kragh ikke vil forhænge af det her forslag, at spørge, om hr. Ulrik Kragh kan forestille sig, at virksomheder skulle kunne indgå aftaler om at stavnsbinde deres medarbejdere, hvis ikke det er, fordi de er meget interesserede i at beholde de medarbejdere.